

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.425/2014/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2015. év október hó 20. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2014. év szeptember hó 25. napján kelt 10.B.291/2013/53. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A vádlott 2013. szeptember 29. napjától 2013. december 19. napjáig előzetes letartóztatásban volt, ezt követően más ügyben jogerős szabadságvesztés büntetését töltötte.

A terhére rótt bűncselekményeknél a rendbeliségre utalást, továbbá az élet elleni és a testi épség elleni bűncselekmények kísérleténél a kísérlet anyagi jogi szabályának feltüntetését mellőzi.

A vádlott az emberölés bűntettének kísérlete és a testi sértés bűntettének kísérlete tekintetében visszaeső.

A halmazati **büntetésként** kiszabott 11 (tizenegy) év 6 (hat) hónap szabadságvesztés, amelyet börtönben kell végrehajtani.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárás során felmerült 10.000,- (tízezer) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Székesfehérvári Törvényszék a 2014. szeptember 25. napján kelt 10.B.291/2013/53. számú ítéletével vádlott bűnösségét 1 rb. a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének a Btk.10.§ (1) bekezdése szerinti kísérletében, 1 rb. a Btk.164.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő testi sértés bűntettének a Btk.10.§ (1) bekezdése szerinti kísérletében és 1 rb. a Btk.366.§ (1) bekezdés b./ pontja szerinti kifosztás bűntettében állapította meg.

A vádlottat ezért halmazati főbüntetésül az emberölés büntette és testi sértés büntette tekintetében mint visszaesőt, a kifosztás büntette tekintetében mint különös visszaesőt 11 év 6 hónap börtönre, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy feltételes szabadságra nem bocsátható, rendelkezett a vádlott által - azonban a vádlott személyi adatait megelőzően nem rögzített - előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról.

A vádlottat 2 rb. a Btk.366.§ (1) bekezdés b./ pontja szerint minősülő kifosztás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

Határozott továbbá a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és védője a büntetés enyhítése céljából fellebbeztek, a vádlott a visszaesői minőségét is vitatta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.62/2014/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást megalapozottan állapította meg, a vádlott terhére rótt bűncselekmények jogi minősítése törvényes és a kiszabott büntetés is megfelel a büntetéskiszabás elveinek és konkrét céljának. Az ítélet indokolásában fellelhető pontatlanságok helyesbítése mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ügy felülbírálatára tanácsülés kitűzését tartotta indokoltnak, egyben bejelentette, hogy az esetlegesen kitűzött nyilvános ülésen az ügyész nem kíván részt venni.

A Fővárosi Ítéltábla tanácsulást tűzött ki a fellebbezések elbírálására, a vádlott nyilvános ülés tartását kérte.

A nyilvános ülésen a védő a büntetés enyhítése iránti perorvoslatát fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés büntetés ugyan a büntetési tétel középértékét sem éri el, mégis eltűzöttan súlyos. A vádlott büntetetttségére utalva arra hivatkozott, hogy elítélései kizárólag kisebb súlyú vagyon elleni bűncselekmények miatt történtek, a büntetések tartama sem volt jelentős, így azok között és a jelenlegi büntetés között túlságosan nagy a különbség. A szabadságvesztés büntetés mérséklését arra alapozta, hogy a legsúlyosabb cselekményt a vádlott beismerte, két bűncselekmény kísérleti szakban maradt és az elsőfokú ítélettől további év eltelt.

Az utolsó szó jogán a vádlott a megbánását hangoztatta.

A Fővárosi Ítéltábla védelmi perorvoslatok folytán, a Be.348.§ (1) és (2) bekezdése szerint a felmentő rendelkezés kivételével bírálta felül a Székesfehérvári Törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt.

A felülbírálat eredményeként az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a perrendnek megfelelően ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. A vádlottak és a tanúk részletes meghallgatásán túl az igazságügyi orvosszakértőt a tárgyalásra is megidézte, írásbeli véleménye mellett őt a tárgyaláson is meghallgatta.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat az iratok tartalmával egyezően egyenként és egymással egybevetetten helytállóan mérlegelte, ítélete indokolásában erről megfelelő terjedelemben számot adott. Az ily módon megállapított tényállást a perorvoslatok sem kifogásolták.

Ugyanakkor az ítélet tényállása, jogi indokolása és a minősítés számtalan pontatlanságot tartalmazott, amelyet a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján helyesbítenni kellett a következők szerint.

Az ítélet 2. oldalon az indokolás 1. bekezdésében a vádiratban helyesen nem 1 rb., hanem 3. rb. kifosztás büntette szerepelt.

A vádlott előélete körében az ítélet 3. oldal utolsó mondatát mellőzi.

További elítélésként rögzíti, hogy a Siófoki Járásbíróság a 2014. szeptember 11-én kelt 3.B.187/2014/5.számú, illetve a Kaposvári Törvényszék a 2015. február 12-én jogerős 2.Bf.593/2014/8. számú ítélettel a 2013. augusztus 15. és 16. napján elkövetett lopás vétsége és kifosztás büntette miatt halmazati büntetésül mint különös visszaesőt 2 év börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. Ezt a büntetését tölti 2015. február 13. napjától.

A történeti tényállás 4. oldal 4. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a vádlott az ágyra fellépve sértett2-t rugdalta a fején nagy- közepes erővel percekön keresztül.

Az ítélet 5. oldal 9. bekezdése tartalmazza, hogy a vádlott megfenyegette a sértetteket, ne merjék a rendőrséget, vagy a mentőket értesíteni. Ezt követően kiegészítendő a tényállás, hogy a fenyegetés hatására a sértettek éjjel a lakásban maradtak. Másnap reggel sértett1./ és tanú kisegítették sértett2-t a vasútállomásra, ahol a biztonsági őről kértek segítséget. A biztonsági őr azonnal értesítette a rendőrséget és hívta a mentőket. A mentők sértett2.-t a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórházba szállították, ahol 2013. szeptember 28. napjától október 2. napjáig állt gyógykezelés alatt. (sértett1. tanúvallomása nyom. ir. 301. oldal, iü. ovosszakértői vélemény nyom. ir. 281. oldal és 32. sorszám alatti kiegészítő vélemény)

Az 5. oldal utolsó bekezdésében sértett2. által elszenvedett sérülések között a bal farcsont törése helyett bal falcsontr törését, mindkét szem körüli zúzódás helyett mindkét szemgolyó zúzódását rögzíti. (iü. orvosszakértői vélemény nyom. ir. 286. oldal)

Az előzőekben kiegészített és helyesbített tényállás már minden tekintetben mentes a megalapozatlanságot eredményező hibáktól, így az teljes körűen megalapozott.

Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, az általa tanúsított magatartás jogi értékelése is törvényes.

Az ítélet 9. oldal utolsó három bekezdésében a törvényszék pontosan hívta fel a vádlott terhére rótt bűncselekmények anyagi jogi alapját, ehelyütt a kísérlet Btk.10.§ (1) bekezdésének feltüntetése is helytálló. Ugyanakkor az ítélet rendelkező részében a kísérletre vonatkozó törvényhelyet nem kell feltüntetni, ahogyan a rendbeliséget is csak akkor kell megjelölni, ha a bíróság egynél több bűncselekményben állapított meg bűnösséget.

Az ítélet 10. oldalán a kifosztás büntette tekintetében helyesen állapította meg a vádlott különös visszaeső voltát a Btk.369.§ -a alapján, miután a vádlottat korábban vagyoni elleni bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélték és az újabb elkövetésig 3 év nem telt el. A bűncselekmény hasonló jellege alapozta meg a különös visszaesést, annak jogszabályi alapját az ítélet tábla pótlólag felhívta.

A vádlott terhére rótt másik két bűncselekmény vonatkozásában a vádlott visszaeső, de az ítélet 10. oldal 1. bekezdésében írt indokolás pontatlan. Helyesen a vádlott az emberölés büntettének kísérlete és a testi sértés büntettének kísérlete vonatkozásában visszaeső. A vádlott ezt a minőségét alaptalanul vitatta. A Btk.459.§ (1) bekezdés 31. pontja értelmében visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény - bármely más jellegű

bűncselekmény - miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték és a büntetés kitöltésétől vagy a végrehajtás megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig 3 év még nem telt el. Ez a törvényi feltétel a vádlottal szemben megállapítható, így visszaesői minőségének vitatása alaptalan volt.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság csaknem hiánytalanul felsorolta a vádlott esetében figyelembe vehető súlyosító és enyhítő körülményeket.

A törvényszék helyesen állapította meg az élet elleni bűncselekmény kísérlete kapcsán, hogy azt a vádlott eshetőleg szándékkal követte el. A szándék enyhébb formája enyhítő körülmény, ezt a törvényszék elmulasztotta a vádlott javára értékelni, így ezzel az ítélet tábla kiegészítette a vádlott javára írható enyhítő tényezőket.

Figyelemmel a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyára, továbbá valamennyi súlyosító és enyhítő körülmény nyomatakára, az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamát szükséges és arányos büntetésnek találta.

A vádlottat többször elítélték, ahogyan erre a védő is hivatkozott, de a védői érveléssel szemben az ítélet tábla azt kellett kiemelje, hogy a korábbi büntetések visszatartó hatása teljességgel eredménytelen maradt. A vádlott másik büntetőeljárás és feltételes szabadság tartama alatt jelentősen súlyosabb bűncselekményeket követett el, mint korábban. A vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartama a középértéket sem éri el, jóllehet ebben a körben is hiányos az ítélet jogi indokolása, a Btk.80.§ (2) bekezdésétől eltérésre különösebb érveket nem hozott fel. Ez az eltérés azonban az 5-22 év 6 hónap közötti büntetési tétel keretei alapján nem olyan mértékű, amely kisebb módosítást igényelt volna. Ugyanakkor a szabadságvesztés büntetés további jelentős mérséklése a nagyszámú és komoly nyomatékú súlyosító körülmény mellett szóba sem kerülhetett.

A Btk.33.§ (1) bekezdése a büntetéseket sorolja fel, a hatályos törvényben „főbüntetés” nem szerepel. Emellett a Btk.35.§ (1) bekezdés értelmében, ha a bíróság szabadságvesztést szab ki, annak végrehajtását fogházban, börtönben, vagy fegyházban rendeli végrehajtani.

Mindezekre figyelemmel szükséges volt a főbüntetésként kiszabott 11 év 6 hónap börtön fentiek szerinti, a törvény szövegének megfelelő helyesbítése.

Az előzőekben jelzett pontosítások, kiegészítések és helyesbítések miatt az elsőfokú ítéletet az ítélet tábla a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében megváltoztatta.

A fellebbezések enyhítést célzó iránya azonban nem vezetett eredményre. A büntetés tartama és a fentiekben nem érintett rendelkezések törvényesek, ezért azokat az ítélet tábla a Be.371.§ (1) bekezdése szerint helyben hagyta.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viselése a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2015. év október hó 20. napján

Dr. Lassó Gábor sk.

Dr. Révész Tamásné sk.

Dr. Fatalin Judit sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Székesfehérvári Törvényszék 10.B.291/2013/53. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.425/2014/21. számú ítéletében foglalt változtatással 2015. október 20. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2015. év október hó 20. napján

. Lassó Gábor sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő